

בס"ד, ט' בתמוז תשע"ט
12 ביולי 2019

דף מידע
2609

פרשת "בלק"

מה טובו / סיון רהב-מאיר:

איזה משפט, כבר בתחילת החופש הגדול: מה טובו אהליך יעקב, משפנתיק ישאָל. זה מה שאומר עלינו בלעם בפרשת השבוע, פרשת "בלק". הוא מסתכל על עם ישראל ומשבח את האוהלים שלו, כלומר את הבתים הטובים שהוא רואה: את הפרטיות, את העדינות, את ההשקעה, את הקשר המשפחתי. חודשי יולי-אוגוסט הם אתגר גדול לבית. חופש, יציאה ממסגרת, שעמום, בדיקת גבולות, מריבות, מריחת זמן, ובנוסף לכל אלה גם חום. אצל הורים רבים, משנכנס יולי ממעטים בשמחה... פרשני הפרשה מסבירים את הברכה העמוקה של בלעם: הבית הוא המקום האמיתי שבו האדם נבחן. לא בחוץ, לא בזירה הציבורית והפומבית, לא על במות ולא בפייסבוק, אלא באוהל שלו, בבית שלו פנימה. ביחסיו עם ההורים, עם בן הזוג, עם הילדים - שם מתגלה האופי הפנימי שלנו, שם אי אפשר לשקר ולעשות פוזות. שם - בין הספה בסלון לבין צחצוח השיניים לילדים - מתנהלת סדנה תמידית לבנייה עצמית של המידות שלנו. בתפילה שגם על הבתים הפרטיים שלנו נוכל לומר: "מה טובו אוהליך יעקב, משכנותיך ישראל". חופש מוצלח.

ברוך דיין האמת
אבלים וכואבים על פטירתו
של חברנו היקר **חיים הופמן ז"ל**
ומשתתפים באבלם הכבד של חברתנו
ג'ודי שניידר ובני המשפחה.

שהשמחה במעונם

מזל - טוב

לבת-שבע וברל לרנר ולכל המשפחה לנשואי בנם יוני עם ג'נה.

לאיתי ובני רביץ ולכל המשפחה בהגיע הנכדה שירה, בתם של דרור ומיכל, למצוות.

**מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.**

זמני שבת

19:17	הדלקת נרות
19:37	מנחה וקבלת שבת
08:30	שחרית
13:30	מנחה א'
18:00	מנחה ב'
20:29	צאת השבת

"מתי יהיה מותר לי לעקור עץ פרי?..." (חלק ג מתוך ד' חלקים)

בשבוע שעבר ראינו שאיסור עקירת עץ פרי נאמר בתורה בלשון השחתה – "לא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה", מכאן שאם העקירה אינה לשם השחתה, אלא לשם תועלת חשובה ששווה הרבה יותר מהעץ, אין איסור לעקור את העץ, שכן אין זו השחתה, לפיכך, מותר לעקור עצי פרי כדי לבנות במקומם בית דירה או לצורך הרחבת בית כנסת או מקווה טהרה.

אלא שיש נוטים להחמיר, **שרק לצורך חיוני מותר לעקור עץ פרי**, כגון שהמשפחה התרחבה והדירה צפופה להם, **אבל עבור מותרות ופינוק**, כגון הרחבת מרפסת בלא הכרח או עיצוב הגינה מחדש – **אין לעקור עצי פרי**. ויש נוטים להקל, לעקור עץ פרי עבור כל דבר שנחשב אצל העשירים כצורך, ואפילו לצורך עיצוב הגינה מחדש או הרחבת החלל הפנוי בגינה לשם טיול.

ונראה למעשה, שהרוצה להקל לעקור לצורך נוי ומותרות, יש לו על מה לסמוך, ובתנאי שישקול את הצורך היטב וישהה את החלטתו כדי שיהיה בטוח שמדובר ברצון אמיתי ולא חולף, ומובא להלכה שנכון לכתחילה, שיעשה זאת על ידי נכרי.

לעיתים בעלי מטעים מעוניינים לעקור את עצי הפרי ששתלו כדי לשתול במקומם עצים או ירקות, וכיוון שהמטע ניטע לצרכי פרנסה, השיקול הכלכלי מרכזי. **אם המטע הגיע למצב שאין כדאיות לטפל בו, מפני שמחיר הטיפול גבוה ממחיר הפירות, למרות שכל עץ מעצי המטע מניב הרבה יותר מקב בשנה, ברור שמותר לעקור את עצי המטע כדי לנטוע במקומם עצים שניתן לשער שיניבו רווחים**. ואם המטע רווחי אבל לדעת בעל המטע אם יעקור את העצים וישתול אחרים במקומם ירוויח הרבה יותר, אזי יש לשקול את העניין היטב, ולהתייעץ עם מביני דבר ולשאול פוסק הלכה, ורק אם יתברר שאכן יש סיכוי גבוה שהעקירה תוביל לרווח משמעותי, יכול פוסק ההלכה, להורות היתר לעקור.

כאשר הנטיעות נשתלו מתחילה בצפיפות, כדי שלאחר שיתפתחו יפזרום בשטח, אין איסור להעבירם למקום אחר, כיוון שהעברתם לצורך העצים. יתר על כן, **מותר לדלל חלק מהנטיעות, כדי שהנטיעות הסמוכות אליהן יתפתחו כראוי, שכן כאשר עץ מזיק לחבירו, מותר לעקור את העץ הפחות מועיל שביניהם**, כפי שנבאר בשבוע הבא...

בברכת שבת שלום ומבורך, הרב מיכאל.

הודעה על יציאתי לחופשה

החל מיום שני, י"ב בתמוז (15.7) ועד יום רביעי, כ"א בתמוז (24.7)

אהיה בחופשה משפחתית.

דברי הספד מטעם הקבוצה, לחיים הופמן ז"ל

חיים-ראובן, בן אליהו-יעקב ודבורה, נולד בכ"ט בתשרי תרצ"ג בהרטפורד קונקטיקט בארצות הברית. משפחה מורחבת, גדולה ומגובשת. סב אחד היה סנדלר ולסב השני הייתה מסעדה. המון בני דודים. לחיים היה זיכרון ילדות שחזר על עצמו, דרכו הוא תיאר כיצד היו בני הדודים משחקים פינג פונג על שולחנות המסעדה.

בשנת 1954 נישא חיים ללאה ונולדו להם ארבעה ילדים: ג'ודי, לארי, סטיבן ואילנה.

חיים סיים תואר ראשון ושני באוניברסיטת ייל במקצוע הנדסה אזרחית, ושירת כקצין בצי הצבאי של ארצות הברית באגף המהנדסים.

היה פעיל מאד בקהילת בית הכנסת ותרם רבות בגיוס כספים לטובת מדינת ישראל.

בשנת 1972 עלתה משפחת הופמן לארץ ממניעים ציוניים, ושוכנה במרכז קליטה במבשרת ציון. משם, קבעו את מושבם בשכונת רמת אשכול בירושלים. חיים עבד כמהנדס אזרחי בעיריית ירושלים.

בשנת 1979 בעקבות הבת ג'ודי שנישאה לאריה ובנו את ביתם בקיבוץ שלוחות, גמלה החלטה בלבם של חיים ולא להעתיק את ביתם ולעבור לחיות פה.

חיים היה אחראי על דוד הקיטור. הביפר שהיה צמוד אליו, אותה לו להתייצב לא פעם בשעות לא שגרתיות בשל תקלה. חיים כמו חיים, מילא את תפקידו נאמנה. חיים היה איש של דיוק, רשימות מסודרות, לוחות זמנים - הכל מאורגן ומתואם.

בשנת 1983, הגיעה לשלוחות משפחת ניקי ז"ל ורענן וייס לבדוק אפשרות קליטה בארץ בכלל ובשלוחות בפרט.

הם אומצו לחיק משפחת הופמן. לימים, הם הודו, שמה שהשאיר אותם בשלוחות היה האימוץ החם, והכנסת האורחים המופלאה של חיים ולאה. ואכן, מאז, חיים ורענן נקשרו זה לזה. חיים מאד אהב לצפות במשחקי בייסבול ופוטבול. יחד עם סבא לואי גלסר ז"ל ועם רענן ייבדל לחיים היו יושבים מול המרקע, אוכלים שוקולד ופופקורן ומתבלים את הבילוי בצוותא בהרבה הומור.

הילדים בגרו, הקימו משפחות, נולדו נכדים ונינים, החיים היו יכולים להיות מושלמים, באמת, אלמלא פטירתה של לאה לפני כארבע עשרה שנים.

חיים התמודד עם הגעגועים לרעהי האהובה בשקט ובצניעות שאפיינו אותו כל חייו, נזהר שלא להכביד חלילה. חיים היה בעל, אבא, מחותן, סבא וסבא רבא, איש משפחה לדוגמה ומופת.

במשך שנים, הקפיד לשחות כל בוקר בבריכה בניר דוד, בתקופה האחרונה ליווה אותו מנחם סטולפנר. לאחרונה, חלה הידרדרות במצבו הבריאותי של חיים והוא נעזר באבי (מבטאים עם ב' מודגשת) שאין מילים לתאר את הטיפול לו זכה תחת ידיו. הילדים, ליוו אותו כל העת באהבה, באחריות ובמסירות אין קץ.

אנחנו נפרדים היום, מחבר צנוע, עניו, מאיר פנים וישר דרך. אדם, שהילת פיוס ושלום הלכה עמו לכל אשר פנה.

ואסיים במילות שיר אותו כתב עלי אלון:

" אנשים צנועים באמת, גם מותם חרישי-
כמעט כמתנצל, אנא, סילחו לי על הטירחה,
לא יכולתי אחרת.

אנשים צנועים, מתים בשקט, כמעט בנשיקה,
הרחק ממילים,

הם אינם נילקחים לשמים בסערה, במרכבות של אש.
אנשים צנועים, הם נותנים את לבם בשתיקה.

הם אינם סוחבים על גבם את העולם כולו.
רוח חרישית מניעה את עצי האגוז,

ריח דשא קצור,
ברכה לדרך.

אנשים צנועים באמת, נישאים אל בית עולמם,
להרהר בין העצים הגבוהים,
בשקט, על יקיריהם.

נוח בשלום על משכבך חיים יקר, ותהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

הספד לאבא / הבת ג'ודי שניידר

אבא יקר,

לא אהבת להטריח. להכביד. ותמיד הקפדת להגיד "תודה".
 גם בימים האחרונים שלך בבית החולים - אמרת לכל מי שמטפל בך "תודה".
 לפני הכל אני רוצה להגיד בשם כל המשפחה שלנו תודה מעומק הלב לכל צוות המרפאה, ולכל מי
 שעזר לאבא ולנו בשנים האחרונות.

I also want to thank Abbi for caring for our Father. We always knew he was in good hands.
 There are no words to express our appreciation.

אז מכיוון שאתה לימדת אותי לא להכביד - אני אדבר בקצרה, ואגיד לך תודה.

תודה שהיית אבא נפלא.

תודה שלימדת אותי בדוגמא אישית - מה זה כיבוד הורים - ראיתי את הדרך שלך עם ההורים שלך ועם
 הוריה של אמא ז"ל.

תודה על הבילויים בשלג, בסקי ובמזחלות.

תודה שלימדת אותי לרכב על אופניים.

תודה שעזרת לי בשעורי בית בחשבון עם המון סבלנות.

תודה שהחלטת שהמקום של המשפחה שלך הוא בארץ ישראל ועלינו כולנו לארץ לפני 47 שנה.

תודה שהיית סבא מדהים!

תודה על הנוכחות שלך - היציבה, השקטה והבטוחה.

תודה על ההומור שלך והבדיחות שהיו מיוחדות רק לך.

תודה שהשארת לכולנו מילים חשובות - שברשותכם אקריא באנגלית:

I am very proud of my children, grandchildren and great-grandchildren. I have always gotten a
 lot of pleasure from watching them grow. I appreciate all our achievements as a family and all
 we've accomplished in israel since making Aliyah in 1972. I am very thankful for it all.

My greatest strength, I believe, has been my strong love for my family. We are always
 concerned for each other and we always help each other out.

My advice to my family is this: Be proud of what you have accomplished. Rely on your family
 to help you in difficult situations. Try to get the most out of each day. The one thing that has
 given me the most joy in my life is my love for my wife, my four children and their spouses, my
 grandchildren and my great-grandchildren. Always be as proud of your loved ones as I am of you.

תודה שזכיתי להיות הבת שלך. אני אוהבת אותך מאוד וגאה בך תמיד.

הספד לאבא / הבן סטיבן הופמן

היום אנחנו נפרדים מאבא שלנו,

בן 87 היה במותו.

אבא נולד בארה"ב בשנת 1932.

הוא למד באוניברסיטת YALE וסיים תואר שני בהנדסה אזרחית.

היות והוא קיבל מלגת לימודים מחיל הים האמריקאי, עם סיום לימודיו הוא גויס ישר למסלול של קצונה ושירת שנתיים כקצין בחיל הים בצבא ארה"ב.

אבא ואמא תמיד היו מעורבים בחיי הקהילה היהודית בארה"ב.

בבית הכנסת אבא מלא תפקידים רבים ומובילים.

ואמא ז"ל הובילה את מקהלת בית הכנסת היות והיה לה תואר במוסיקה.

כיהודי ציוני לאחר סיום מקדים יחד עם אמא, בשנת 1972 אבא ואמא החליטו לעשות עליה

גרנו במרכז קליטה במבשרת ירושלים.

אבא התקבל לעבודה כמהנדס בעיריית ירושלים.

אם המעבר של ג'ודי לקיבוץ אבא ואמא החליטו לעשות גם את המעבר ועברו לשלוחות.

אבא היה חלק מצוות האחזקה של הקיבוץ וכחלק מהצוות אני זוכר שהוא קיבל קריאות בארבע בבוקר

שהקיטור לא עובד. אבא לא היה "איש שיחה" מי יודע מה ומעולם לא התלונן.

במבט לאחור אבא אמר שהוא שמח שהוא ואמא הצליחו לגדל משפחה למופת.

המלצתו של אבא לנו כמשפחה הייתה:

תהיו גאים במה שהצלחתם.

תמיד תשענו על משפחתכם לתמיכה במצבים קשים.

תנסו לעשות את המיטב שלכם בכל יום.

בספר שאבא כתב על חייו אמר שהדבר היחיד שהביא לו אושר בחייו זה האהבה לאשתו, לארבעת

ילדיו ולבני ובנות זוגם, אושר ואהבה ומהנכדים ומהנינים וביקש מאיתנו להיות גאים באלה שאנחנו

אוהבים כמו שהוא גאה בנו.

עכשיו הגיע זמןך לנוח אבא אחרי שנתת לכולנו כבוד והערכה כפי שרק אתה יודע לתת, בצניעות

ובגאווה. זכרך יהיה בליבנו לעד.

אוהב אותך אבא יקר.

הספד של נכדים שניידר הוקרא ע"י הנכד זיו

"הצור תמים פועלו כי כל דרכיו משפט. אל אמונה ואין עוול, צדיק וישר הוא."

אומרים שצדיקים נפטרים בערב שבת, אותנו זה לא הפתיע סבא.

אתה הדוגמא לצדיק נסתר. כזה שלא אומר מילה רעה על אף אחד, ותמיד רואה את הטוב שבאדם.

עניו, צנוע, ונעים הליכות. באופן לא ברור מאליו, הפכת את הדת לחלק בלתי נפרד משגרת יומך.

הדרך ארץ בה נהגת הייתה בשבילנו השראה.

אתה בחרת בצעד הלא פשוט, והלא מובן מאליו, לעזוב את המוכר והידוע ולקיים את מצוות ישוב הארץ.

בזכותך כולנו כאן היום משפחה לתפארת.

התיישבתם בירושלים עיר הקודש, ובעקבות אמא באתם לקיבוץ, לממש עוד יותר את הערכים בהם

האמנתם, ובמהרה הפכתם לקיבוצניקים אמיתיים.

כשבאתי אליך לפני שבוע, ביום שישי בבוקר, דיברנו על ההתקדמות בבניה וציפית לראות את הבית

גמור בספטמבר. לא תיארנו לעצמנו שזו תהיה הפעם האחרונה שנבקר אותך בבית שלך.

בתור ילדים קטנים היינו באים לשחק במחשב אצלך בחדר עבודה או פוגשים אותך בחדר קיטור ושומעים

את הקול של רמי בוקע מהביפר שלך.

אנחנו זוכרים את התחפושות שלך בכל פורים, ואת ההשתטויות שלך בפסח בתפקיד הבקבוק.

חוש ההומור הזה תמיד ליווה אותך ואותנו.

אתה זיכית אותנו באפשרות לבוא ולהיפרד ממך, אפילו בימים אלה דאגת לאחרים.

שאלת בשלום הנכדים, והפגנת חוש הומור משובח, וככה תמיד נזכור אותך.

הזוגיות שלך עם סבתא לאה הייתה מושלמת, הייתם חלק בלתי נפרד מחיינו, ואפשר לומר שהבית

שלכם היה הבית השני שלנו. מאז שסבתא, אהובת ליבך, נפטרה משהו בך השתנה. ראו עליך את

הקושי שבאובדן. מה שחיזק אותך היו הנכדים והנינים שדאגת להם ושמחת תמיד לראות אותם.

עכשיו ששוב תתאחד עם סבתא, ושוב תהיו מושלמים, היו לנו למליצי יושר במרומים ושתהיה לך

מנוחת עולמים שמאוד מגיעה לך.

אוהבים אותך מאוד.

הספד לאבא / הבת אילנה דרור

אבא יקר ואהוב שלי,

ראה איזה שבט מכובד הקמת! עומדים פה היום - שלושה ילדים (ועוד אחד רחוק רחוק... שנבצר ממנו להגיע לצערנו מסיבות בריאותיות אך הוא בהחלט נוכח כאן איתנו), שבעה עשר נכדים ושמונה נינים כן ירבו - שבט מכובד בהחלט.

ומי היה מאמין לפני 47 שנים שכאן יהיה סופך. כן - לפני 47 שנים אתה החלטת לעלות ארצה. כלום לא היה חסר לך ולנו בארצות הברית. היה בית גדול, היית מהנדס מכובד, היו לך ולאמא משפחות ענפות ובכל זאת קמת יום אחד וקיבלת החלטה. אני זוכרת את הסיפורים על ההחלטה לעלות ארצה - היה כינוס משפחתי שלך ואמא עם האחים - והודעת שעושים הצבעה לגבי עלייה ארצה - אבל שנדע מראש שלך יש זכות וטו - והתוצאה ידועה - עלינו ארצה זוג הורים וארבעה ילדים - שהגדולה בת 16 והקטנה בת 5. כל זאת על אף העובדה שלא היה לנו משפחה בארץ כלל והשפה ממש לא הייתה שגורה בפוך (ועד יומך האחרון העדפת לקרא את הג'רוסלם פוסט ולא ידיעות אחרונות...). השארתם בארצות הברית הורים מבוגרים שלא הבינו בשביל מה נחוץ המעבר הרחוק כל כך. אבל ראית בני דודים ומשפחה שלך ושל אמא שנישאו ללא יהודים וקיבלת החלטה - לא אצלי. ושהגעתם ארצה קיבלתם החלטה (אתה ואמא) להיות דתיים. שאם כבר עולים ארצה - אז גם עולים ברמת הדתיות.

וכן, לפני 47 שנה מצאנו את עצמנו משפחה אמריקאית על אונייה גדולה עושה את דרכה ארצה. יש לי חוויות וזיכרונות מהנסיעה הזו - חגגתי באוניה יום הולדת 5 - היינו בליסבון ובאתונה ובכלל עשרה ימים של כייף. ואז עגנו בחיפה ועשינו את דרכנו עם האוטו שגם עלה איתנו ארצה, למרכז הקליטה מבשרת ציון. כן אותו מרכז קליטה שעשרות שנים לאחר מכן קלט את עולי אתיופיה. שם שהינו מספר חודשים ולאחר מכן עברנו לדירה קטנה משלנו ברחוב ששת הימים בירושלים. אתה עבדת בעיריית ירושלים כמהנדס בניין. זכית להיות בין מתכנני בית החייל ובטוחה שיש עוד בניינים בעיר המפוארת הזו שהייתה לך נגיעה בהם. ואז, לאחר שש שנים בירושלים, אתה ואמא החלטתם (בעיקר בגלל נדנודים שלי..) לעבור לקיבוץ שלוחות - קיבוץ שג'ודי ואריה קבעו בו את ביתם. התעקשתם, אתה ואמא להגיע לקיבוץ בזכותכם לא כהורים של... ואכן בהחלט הייתה לשניכם תרומה גדולה להתהוות הקיבוץ ברבדים שונים אתה בעיקר בתחום שהיה כל כך קרוב אליך - תכנון ובנייה. סייעת והערת תמיד בנועם ועם הרבה צניעות וענווה על תכניות שונות של הקיבוץ ולא התרברבת אף פעם בהשכלה שלך (בכל זאת בוגר ייל).

בכל המעברים - תמיד גודל הבית הלך וקטן - אבל הלב התרחב. האינדיקציה הטובה ביותר לגודל הבית היה הפסנתר כנף של אמא עד שהסלון בקיבוץ היה ממש קטן בשבילו וגם בשביל המשפחה המתרחבת ונאלצתם לתרום אותו.

ארבע עשרה השנים האחרונות מאז מותה של אמא היו לא קלות לך בכלל. בת זוג שהייתה החברה הכי טובה במשך 54 שנים פתאום איננה. ניסית להתעודד מהמשפחה שעטפה אותך ופה אני מבקשת סליחה אם לא תמיד הייתי זמינה, או לא תמיד עשיתי למענך באותם השנים שכל כך היית צריך את התמיכה.

חיפשת נחמה ולא תמיד מצאת. לעיתים היית נראה לי עצוב ומכונס אבל כן ראיתי חיוך ואושר גדול במפגשים המשפחתיים שהיו לך כל כך חשובים. ראית את השבט העצום שבנית - את הנכדים כל אחד והישגיו הוא - והיית כל כך גאה בכל אחד ואחת. הנחלת לכולנו את ערך המשפחה - תמיד היה חשוב לך ימי הולדת (ביקשת ממני תמיד להזכיר לך) והטלפונים של הנכדים לפני שבת היו יקרים לך מאוד.

בשבוע האחרון זכיתי והיו לי לא מעט שעות אבא. נכון - אתה לא הרגשת טוב ולא תמיד ידעתי מה בדיוק אתה חושב אבל זכיתי. ששכבת בקרדיולוגיה ושמת לי לך מוזיקה ראיתי את האור בעיניים. שמת לי לך את כנר על הגג - ואתה תופפת באצבעותיך על מעקה המיטה והזזת את הרגל. כל כך נהנת שביקשת שירים ביידיש ושמת לי לך ואני מקווה שזה הזכיר לך את בית אמא שלך. בימים האחרונים כולנו התקבצנו סביבך ונפרדנו. לא יודעת אם ידעת שזה הסוף אבל אמרת לי אין סוף פעמים - אני אוהב אותך.

תודה למרפאה על הטיפול המסור באבא במשך השנים ובמיוחד לטובה האחות שהייתה מיוחדת מאוד עבור אבא - ואם "טובה אמרה" - חייבים לעשות.

תודה מיוחדת לג'ודי ואריה. הרבה מהטיפול (בעיקר היומיומי) באבא נפל עליכם. אריה - היית בשבילי כמו מלאך. עם הרבה סבלנות הגעת לאבא על כל קריאה ובקשה, אם זה טיפול במדפסת שלא עבדה או סתם ארוחות צהרים משותפות בימי שישי.

לסיום, ברצוני להודות לקיבוץ שלוחות על היותו בית עבור הורי ועבורי. במותו של אבא - למעשה בית המשפחה עובר כעת אלינו הילדים. תמיד הקיבוץ ימשיך להיות עבורי מקום מיוחד - ותמיד שאסע הביתה המחשבה הראשונה זה לשלוחות - תודה!

תודה מיוחדת לאבי - העובד שטיפל באבא בשנה האחרונה (ולא מבין בטח את מה שאני מקריאה).

במהלך השנה טיפל באבא עם המון כבוד ואכפתיות ואני מודה לו על כך מכל הלב.

אבא יקר - ציוני ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו - זהו תמה תקופה - נח בשלום על משכבך - היה מליץ יושר עלינו ותמסור לאמא היקרה דרישת שלום ונשיקה. כבר מתגעגעת.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 17:45 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

 מועדת בנים

ברכות - לתומר חרובי ויונתן וויס לרגל שחרורכם. בהצלחה באזרחות.
חנן וחברי הוועדה.

 מצמ"ד

בשבת הקרובה נקיים "שבת היכרות" למשפחת דוידוביץ' שהגיעה אלינו ביום ראשון האחרון.
שחר, מיכל וילדיהם ארבל ודביר, יתארחו אצל משפחות לסעודות שבת.
קידוש להיכרות עם המשפחה יערך 20 דקות לאחר סיום התפילה, במדשאה מול גן המשחקים.
הציבור מוזמן.

שבת שלום - ועדת צמ"ד.

שעת סיפור

בגן ירדן

ביום שני י"ב תמוז 15.7.91

בשעה: 17:30

לגילאי 3-7

הסיפור:

"סיפור הפרפרים"

ע"י תיאטרון "ד'וליק"

שחקנים: אחינועם מודלין ובעלה

להתראות אורה

שלום חברים

בימים אלו אני מסיימת את תפקידי בו כיהנתי במשך 20 השנים האחרונות, בניהול המרכולית. הקמת המרכולית במתכונתה הנוכחית, הייתה משימה לא פשוטה אך מאתגרת. הנושא היה חדש ונעלם עבורי.

אתגרים אני אוהבת, על כן החלטתי להרים את הכפפה. למדנו צעד אחר צעד איך ומה חשוב במקום העבודה החדש.

איך מתמודדים עם צוות חדש, מה התפקיד של כל אחד ואחת ובקיצור יותר סימני שאלה מדברים ברורים. במהלך התקופה היו עליות ומורדות, הקיבוץ עבר שינויים ואנחנו היינו צריכים להתמודד עם כל התהפוכות הללו. המנוע שלי הייתם אתם הקונים, הפרגון והביקורות הבונות רק נתנו עוד דלק ליזום ולחדש.

אני רוצה להודות לכל אחד ואחת מכם, חברים, תושבים, תושבי שלפים ועוברי אורח על האמון שנתתם. לצוות שעבד לציד, להנהלת הקיבוץ שהיו יד ימיני ולכל נותני השירותים שהתייצבו לכל קריאה ונתנו שירות כלבבי.

מאחלת לרעיה הצלחה בתפקיד המתגורר, שהמקום יצמח ויתפתח.

אני מתחילה דרך חדשה, לא נודעת. מקווה לטרוף את החיים בעשייה ובהנאה, לטובתי ולטובת בני משפחתי ולתרום לקהילה לכשאדרש.

"אור וחום רק הם נותנים לי כוח,
לקראתם הלב נפתח,
לא אוכל גם אם ארצה לשכוח,
עד עולם אני שייך" (אהוד מנור).

אתי רביץ.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה השבוע 14-19.7

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתאום עם אורה			10:00-12:30	7:30-8:15	א'
		11:30-14:00	10.00-13:00		ב'
			10.00-12.30	7:00-7:45	ג'
		13:30-16:30	13:00 - 17:00		ד'
			11:30-12:30 14:00-15:00	7:30-8:15	ה'
		8:30 - 10:30	8:30 - 12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

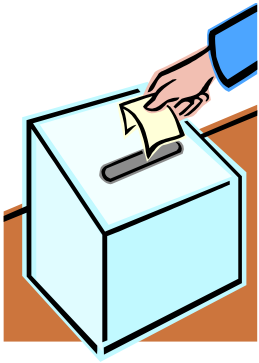
ממנהל הקהילה

ענף הבגד - כבר שנה חלפה לה עם סמי (קבלן). במהלך חודש אוקטובר 2018 נפגשנו איתו על מנת לתת לו משוב עם כניסתו אלינו ולנוכח המשובים, יחד עם הצוות, שיפרנו את תהליך העבודה. על מנת להשתפר אנו נקיים מפגש נוסף יחד עם סמי, אי"ה **ביום שלישי הקרוב י"ג בתמוז (16/07), בבית דורות בשעה 17:30**. השתתפותכם חשובה...מוזמנים לבוא ולתת משוב...

יוסי בוריס וצוות המכבסה.

הצבעה בקלפי לשינוי תקנון הקבוצה זמני ההצבעה:

ועדת קלפי.

יום רביעי, י"ד תמוז (17.7),	11:30 - 13:30	-	בחד"א.
	20:30 - 21:30	-	במשרד מזכ"פ.
יום חמישי, ט"ו תמוז (18.7),	11:30 - 13:30	-	בחד"א.
	20:30 - 21:30	-	במשרד מזכ"פ.
יום שישי, ט"ז תמוז (19.7),	09:00 - 10:00	-	במשרד מזכ"פ.
מוצאי שבת פ' "פינחס" (20.7),	21:00 - 22:00	-	במשרד מזכ"פ.

משולחנה של מזכירת הפנים

פגישה בנושא תכנית אב לשטחים פתוחים התקיימה השבוע במועצה האזורית. מדינת ישראל מקבלת החלטות תכנוניות המשפיעות על פני הנוף של המדינה. אנו עדים לכבישים ראשיים המפלחים את רצף היופי של הטבע, ומצד שני אנו נהנים מאותם כבישים המקרבים אותנו אל המרכז ומסייעים מאוד בפרנסה ובצמיחה. לפני כשנתיים, המועצה שכרה את שירותיהם של משרדי "אורבניקס" ו"ליגן", המתמחים בהכנת תכניות אסטרטגיות לשטחים פתוחים, וביקשה את עזרתם בהכנת תכנית אב. תכנית האב תעסוק במדיניות תכנון לשטחים שלא חלה עליהם בניה או תכנית לבניה, בין אם מדובר בפנינת חמד שלא כל מדינת ישראל מכירה (עדיין), ובין אם מדובר במאגרי מים, בריכות דגים, או שטחי גידול חקלאי צומח. עם התקדמות העבודה של שתי החברות, המועצה תגבש עמדה המייצגת את האינטרסים של יישובי המועצה בתחומים שונים, ביניהם סוג כבישי הגישה לאתרים בטבע, מדיניות מחצבות ושיקום מחצבות, מיקום מיתקנים פוטו-וולטאים - האם סמוך ליישוב על מנת לא לפגוע בנוף הטבעי, או האם הרחק מהיישוב על מנת שלא נראה את המיתקן מהחלון של הבית הקיבוץ? בפגישה השתתפו יוסי קנר ואני, בהמשך יהיו פגישות ביישובים עם התייחסות ספציפית לתכניות העסקיות של כל אחד מהיישובים. תודה למייק ארליך, מהנדס המועצה, שיזם את הפגישה.

ספסלי עץ - תודה לילדי משפחת תאנה, שתרמו לשלוחות שני ספסלי עץ לזכר אביהם אליעזר תאנה (לייזי) ז"ל. הספסלים הונחו בבית העלמין, בתיאום עם אילן חרובי.

תקנון הקבוצה המעודכן - לאחר האסיפה שהתקיימה בהשתתפות עו"ד עומר כהן ביום רביעי 26.6.2019, נערכו תיקונים בהתאם להערות שהתקבלו מהציבור. נוסח סופי של התקנון פורסם באתר "קהילנט" וכן ב"מקומי". מי שמעוניין לקבל עותק למייל מוזמן לפנות אלי Mazkir@shluhot.com. למי שמעדיף עותק מודפס, יהיו עותקים מודפסים במשרד הטכני. על השינוי המוצע להתקבל בהצבעה בקלפי, כאשר לפחות שני שלישי מחברי האגודה הצביעו, והשינוי התקבל ברוב של לפחות 75% מהמצביעים.

בשם הצוות שהכין את התקנון המוצע, אני מזמינה את כל בעלי זכות ההצבעה לבוא לקלפי ולמצות את זכות ההצבעה.

שבת שלום - ג'ודי.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.

שלום רב,

אתגרי החקלאות והמלחמה על המים בעמק המעיינות

השבוע עלתה במהדורה המרכזית של חדשות כאן 11, סדרת כתבות של אלון שרביט שעסקה בקשיים של ענף החקלאות בישראל. מחירי הירקות והפירות והמאבק ביבוא; חקלאי הבקעה שסבלו השנה מחוסר מים קיצוני; המלחמה על המחיר ופערי התיווך; חקלאי עוטף עזה והמאבק להתפרנס מחקלאות בצל איום ביטחוני טרור ושריפות. הסדרה ממחישה את בעיות היסוד ואת היעדר מדיניות ממשלתית ראויה שתייצר שינוי מגמה, אופק לבלימת ההידרדרות ויצירת צמיחה בענפי החקלאות. בתוך כך, בעמק המעיינות יצאו בימים האחרונים למאבק בגזירות תיקון 27 לחוק המים. חקלאי עמק המעיינות נאבקים יום על קיומם, באחד האזורים החמים בארץ, ומגדלים בעזרת מים שמליחותם עולה ואיכותם יורדת משנה לשנה. גזירת תיקון חוק המים אמורה לייקר את המים החקלאים בעמק פי 2.4 במוצע! הניסיונות להגיע להסדרה מול משרד האוצר ורשות המים לא הועילו עד כה, ובעמק הבינו שיש לצאת למאבק. כיום, אין כמעט גידולים שיכולים לשלם את מחירי המים החדשים והמשמעות תהיה ייבוש השדות וחיסול החקלאות בעמק. 35% מתושבי עמק המעיינות מועסקים בחקלאות, 80% מהדגים הטריים בישראל גדלים בעמק המעיינות ועוד. הגזירות החדשות יקברו את ענף החקלאות ואת החקלאים אתו. יורם קרין ראש המוא"ז טוען שיש פתרון אפשרי למשבר והוא עובר דרך רצון למציאת פתרונות באוצר וברשות המים ודרך שיח אפקטיבי שיביא להחלטות ולפעולה מתאימה. התנועה מצטרפת למאבק ונעדכן על ההתקדמות.

מסע לשכונות בעקבות ישראלים יוצאי אתיופיה

רבים מתייחסים למחאה שהתפרצה בשבוע שעבר כאל אירוע חולף, אבל האדמה בוערת, הכעס והעלבון מפעפעים מעל ומתחת לפני השטח. אנו כתנועה הצטרפנו לרבים וטובים שפועלים, בשיתוף עם אנשי העדה, להצפת הבעיה בכל עוצמתה, מתוך כוונה ותקווה להפוך את המשבר להזדמנות לשיח, להקשבה, למלחמה בגזענות ולפעולה לתיקון החברה. "המסע לשכונות" הוא אחד המיזמים - מסע תיקון שיעבור ב-8 ערים בישראל ויסתיים בבית הנשיא בירושלים. המסע יעצור בכל אחת מהערים, לשיח שיאפשר לאנשים להבין איך נראית המציאות של מישהו אחר. המפגשים יהיו מעוגנים בתשתיות עירוניות/ארגוניות על מנת שהם יפתחו פתח להמשך השיח ולעשייה משותפת. ברציונאל למסע נכתב: "אנחנו חייבים להפוך את הזעקה לשיחה ואת הייאוש לתקווה. וזה יקרה רק אם נדבר. אם נסביר ונבין מאיפה באה הזעקה. אם נחשוב יחד מה צריך ואפשר לעשות. אם ניקח אחריות משותפת". אנו קוראים לחברים ולצעירים שאכפת להם, להצטרף לעשייה החשובה הזו. פרטים נוספים באתר הקיבוץ הדתי. ואנקדוטה שהיא גם סמל: בתוך מפגשי התכנון המשותף שאלו אותנו בני העדה, ציונים דתיים ממנהיגות יוצאי אתיופיה בישראל, אנשים מרשימים בכל קנה מידה, איך אפשר שהם ואחרים יוכלו להיקלט בקיבוצי התנועה. האם אנו יודעים לענות על זה, ובעיקר להפוך את זה לאתגר ושליחות?

הדוחפים מאחורי הקלעים

ביומיום הם בדרך כלל מאחורי הקלעים - מניעים, מגייסים, דולים רעיונות חדשים, מקשטים, ודואגים גם שיישאר מסודר בסוף. הפעם הם היו המוזמנים. עם רכזי ורכזות תרבות וצוותיהם הוזמנו ליום למידה משותף ביוזמת אגף חברה בתנועה, בנושא - 'תרבות בונה קהילה' מתוך הבנה שכמו רבים מהתפקידים בקיבוץ - למידה משותפת יכולה להניב, להניע, למלא באנרגיות חדשות. יעל רז לחיאני- מנהלת תחום תרבות ופיתוח קהילה בתנועה הקיבוצית, פתחה את הכנס בהצגת התמונה הקהילתית מנקודת המבט של רכז תרבות וחלקו בהובלת הקהילה. אלעד ערמון, מנהל מחלקת תרבות והספריה האזורית בעמק המעיינות, שחתם את הכנס, הוביל את המשתתפות בדרך ליצירה עצמית של פרסומים באמצעים בייתיים. ובין לבין, התבשמנו מאמנים מתוך התנועה, שבאו והציגו את כשרונם וכן מרעיונות מופלאים שהביאו כמה משותפי היום - הרכזות בקיבוצים. תודה לכל מי שתרום להצלחת הכנס.

רשמו לפניכם - כנס ההנהגות התנועתי יתקיים ביום רביעי, י"א אלול, 11.9.

לכנס מוזמנים מזכירים, מנהלי קהילות, מנהלים עסקיים, יו"רים וממלאי תפקידים בתחומי חברה ומשק. פרטים בהמשך.

שבת שלום, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.